

landsk besættelse, *fordømte* den sydafrikanske regering for dens fortsatte vægring ved at efterkomme FN's beslutninger og ved at trække sig tilbage fra Namibia og for dens bestræbelser på at konsolidere sin ulovlige kontrol over Namibia og på at ødelægge områdets befolkningsmæssige og territoriale integritet, *fordømte* de staters handlemåde, som ved fortsat politisk, militært og økonomisk samarbejde tilskyndede Sydafrika og at tilsidesætte FN's beslutninger, *opfordrede* alle stater til at træffe effektive økonomiske og andre foranstaltninger for at sikre øjeblikkelig tilbagetrækning af den sydafrikanske administration fra Namibia, og til at yde den fornødne moralske og materielle støtte til den namibianske befolkning i dens kamp for uafhængighed samt til at bistå FN's råd for Namibia i udøvelsen af dets mandat, *betragede* Sydafrikas fortsatte besættelse af Namibia i strid med FN's resolutioner og områdets erklærede internationale status som en alvorlig trussel mod international fred og sikkerhed, *gentog* kravet om Sydafrikas øjeblikkelige og betingelsesløse tilbagetrækning fra Namibia og *anbefalede* Sikkerhedsrådet øjeblikkeligt at træffe effektive foranstaltninger i overensstemmelse med pagtens bestemmelser for at sikre Sydafrikas umiddelbare tilbagetrækning fra Namibia og for at sikre dets uafhængighed i overensstemmelse med resolution 2145 (XXI).

Resolutionsforslaget vedtoges af Generalforsamlingen den 12. juni 1968 (res. 2372) uden delafstemning med 96 stemmer for (afro-asiatiske, latinamerikanske og kommunistiske lande, samt Grækenland, Irland, Spanien og Tyrkiet) og 2 imod (Portugal og Sydafrika), medens 18 afstod (vestlige lande, herunder de fem nordiske, samt Malawi og Cuba). Lesotho og Botswana deltog ikke i afstemningen.

Mauritius' optagelse i De forenede Nationer.

(Dagsordenens punkt 99).

Efter at Sikkerhedsrådet den 18. april 1968 havde behandlet Mauritius' ansøgning om optagelse i FN og enstemmigt anbefalet dette lands medlemskab, vedtog Plenarforsamlingen den 24. april 1968 med akkla-

mation at optage Mauritius som medlem (res. 2371). Herefter omfattede FN's medlemskab i alt 124 stater.

Beretning fra udvalget til prøvelse af fuldmagter.

(Dagsordenens punkt 3 b).

Udvalget til prøvelse af fuldmagter mødtes den 11. juni 1968. Udvalget konstaterede, at visse medlemslande havde underrettet generalsekretæren om ændringer i deres repræsentation på den genoptagne samling, og at fuldmagterne for nogle af de nye repræsentanter endnu ikke var blevet bragt i orden. På formandens forslag vedtog udvalget at mødes på et senere tidspunkt for at tage stilling til disse repræsentanters fuldmagter, når de var kommet generalsekretæren i hænde, og at anbefale til Generalforsamlingen, at de pågældende repræsentanter i mellemtiden skulle have foreløbigt sæde i forsamlingen med samme rettigheder som de øvrige repræsentanter.

Fuldmagtsudvalgets beretning godkendes af Generalforsamlingen uden afstemning den 12. juni 1968 (res. 2374), og en endelig beretning godkendes ligeledes uden afstemning i det afsluttende møde den 23. september 1968 (res. 2375).

Sammenlægningen af de særlige uddannelsesprogrammer for det sydlige Afrika.

I det afsluttende møde den 23. september henlede præsidenten opmærksomheden på resolution 2349 (XXII) vedrørende sammenlægningen af de særlige uddannelsesprogrammer for det sydlige Afrika, hvorefter det påhvilede præsidenten at udpege en komité på 7 medlemmer, der skulle rådgive FN's generalsekretær om bevilling af tilskud til undervisnings- og uddannelsesinstitutioner i Afrika. Præsidenten meddelte, at det til trods for hans fortsatte konsultationer med delegationerne ikke havde været muligt at nedsætte komiteen.

Generalforsamlingen besluttede stiltiende efter præsidentens indstilling, at 23. Generalforsamling skulle tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse.